

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Amsterdam

Bestuursrecht

zaaknummer: NL.17.3145

V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 1 november 2017 in de zaak tussen

geboren op [redacted] 1991, van Iraakse nationaliteit, eiser
(gemachtigde mr. B. Lit),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, als rechtsopvolger van de staatssecretaris
van Veiligheid en Justitie, verweerder
(gemachtigde mr. F. Gerritsen).

Procesverloop

Bij besluit van 23 mei 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiser van 18 oktober 2015 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 afgewezen.

Op 14 juni 2017 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 25 september 2017. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde en M.N. Nouri, tolk in de Arabisch-Iraakse taal. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Ook waren ter zitting meerdere belangstellenden aanwezig, waaronder [redacted]. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Overwegingen

Feiten en omstandigheden

1. Eiser heeft zich op 18 oktober 2015 aangemeld bij het AC Aanmeldcentrum Ter Apel. Op dezelfde datum heeft eiser onderhavige asielaanvraag ingediend en heeft het aanmeldgehoor plaatsgevonden. Op 10 juli 2016 heeft het eerste gehoor plaatsgevonden. Ten aanzien van het rapport eerste gehoor zijn op 11 juli 2016 correcties en aanvullingen ingediend. Op 12 juli 2016 heeft het nader gehoor plaatsgevonden en ten aanzien van het

rapport van dat gehoor zijn op 13 juli 2016 correcties en aanvullingen ingediend.

Asielrelaas

2. Aan zijn asielaanvraag heeft eiser het volgende relaas ten grondslag gelegd. Eiser heeft verklaard dat hij homoseksueel is en hierdoor problemen met zijn familie (en de maatschappij in zijn algemeenheid) heeft ondervonden in Irak.

Grondslag afwijzing aanvraag

3.1 Verweerder heeft de volgende relevante elementen in het asielrelaas van eiser onderscheiden:

- a) Identiteit, nationaliteit en herkomst;
- b) Homoseksuele gerichtheid;
- c) Problemen vanwege homoseksuele gerichtheid.

3.2 Verweerder heeft in zijn besluit, waarin het voornemen is ingelast, de aanvraag van eiser afgewezen op grond van artikel 31 van de Vw 2000. Verweerder acht alleen element a) geloofwaardig. Verweerder heeft eisers homoseksuele gerichtheid niet geloofwaardig geacht. Daarbij heeft verweerder met name van belang geacht dat eiser summier heeft verklaard over het proces van bewustwording en acceptatie. Daarnaast heeft eiser volgens verweerder summier en oppervlakkig verklaard over onder meer zijn gestelde relaties in Irak. Verweerder heeft verder vraagtekens bij de gestelde relatie met de heer gezet. Omdat verweerder de homoseksuele gerichtheid van eiser niet geloofwaardig acht, heeft verweerder ook de gestelde problemen van eiser vanwege zijn homoseksuele gerichtheid ongeloofwaardig geacht.

Standpunten partijen

4.1 Eiser stelt dat verweerder zijn homoseksuele gerichtheid niet ongeloofwaardig heeft mogen achten. Uit werkinstructie 2015/9 volgt weliswaar dat het zwaartepunt bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid ligt bij de verklaringen van eiser zelf, maar in algemene zin verzet geen rechtsregel zich er tegen dat bij de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid ook andersoortig bewijs dan enkel mondelinge verklaringen betrokken kunnen worden. Eiser heeft 115 foto's en prints van Whatsapp verkeer tussen eiser en zijn huidige partner overgelegd om zijn homoseksuele gerichtheid te onderbouwen. Tevens heeft eiser een relatieverklaring van de relatie met overgelegd. Verweerder miskent dat gelet op alle bewijsstukken tezamen bezien er een beeld ontstaat van eiser als iemand die zich gedurende een lange periode ten opzichte van verschillende personen consistent opstelt, gedraagt en uit als een homoseksuele man.

4.2 Verweerder heeft het bestreden besluit nader toegelicht met zijn verweerschrift en daarin voorop gesteld dat het op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 aan eiser is om zijn seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Verweerder heeft overeenkomstig zijn vaste gedragslijn (werkinstructie 2015/9) de seksuele gerichtheid van eiser onderzocht en beoordeeld. Volgens de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State¹ (Afdeling) mag verweerder bij de beoordeling van een dergelijk asielmotief veel waarde hechten aan de

¹ Zie uitspraak 15 juni 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1630.

verklaringen van eiser over zijn eigen ervaringen. In dit geval heeft eiser met zijn verklaringen onvoldoende inzicht gegeven in met name zijn bewustwordings- en acceptatieproces. Volgens verweerder is het bevreemdend dat eiser geen enkele twijfel dan wel bezorgdheid kende ten aanzien van zijn seksuele gerichtheid,² zeker gezien het feit dat homoseksualiteit in Irak als maatschappelijk onacceptabel en als taboe wordt gezien. De overgelegde foto's, Whatsapp-gesprekken, filmpjes, krantenartikelen en diverse verklaringen van familieleden, vrienden en kunnen hieraan niets afdoen. Deze kunnen namelijk – ongeacht van wie deze afkomstig zijn – blijkens de werkinstructie buiten beschouwing worden gelaten bij de beoordeling van de seksuele gerichtheid. Ook de informatie van het COC van 7 september 2017 en het LGBT Asylum Support van 11 september 2017 maakt het standpunt niet anders. Immers, deze verklaringen kunnen enkel dienen ter onderbouwing van aannemelijke verklaringen van eiser, aldus verweerder in het verweerschrift. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder voornoemd standpunt enigszins genuanceerd en nader toegelicht dat weliswaar veel gewicht wordt toegekend aan de eigen verklaringen van eiser maar dat ander bewijsmateriaal ook kan bijdragen aan de aannemelijkheid van het asielrelaas, indien wordt getwijfeld aan het asielrelaas. In het geval van eiser maakt dit evenwel geen verschil. In het voornemen en bestreden besluit zijn de door eiser aangedragen foto's, Whatsapp-gesprekken, filmpjes, krantenartikelen en diverse verklaringen beoordeeld en is geconcludeerd dat dit niet kan leiden tot een andere uitkomst, aldus verweerder ter zitting.

Bestuursrechtelijke toetsing

5.1 Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder de gestelde homoseksuele gerichtheid van eiser ongeloofwaardig heeft mogen achten.

5.2 De rechtbank stelt voorop dat de Afdeling in voornoemde uitspraak van 15 juni 2016 heeft geoordeeld dat werkinstructie 2015/9 op een zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Bij de beoordeling van verweerders beoordelingsmethode heeft de Afdeling overwogen dat verweerder in individuele zaken een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling moet verrichten, waarbij hij rekening houdt met de persoonlijke omstandigheden, achtergrond en leeftijd van de vreemdeling. Hij beziet hiertoe de verklaringen over de in werkinstructie 2015/9 vermelde aspecten uitdrukkelijk in hun onderlinge samenhang, en in het licht van overige verklaringen en overgelegd bewijsmateriaal, en brengt die weging in zijn besluitvorming tot uitdrukking. De Afdeling heeft voorts geoordeeld dat verweerder bij de beoordeling van het asielrelaas terecht veel waarde hecht aan de verklaringen van een vreemdeling over zijn eigen ervaringen. Een vreemdeling die een seksuele gerichtheid als motief aanvoert, is zich op enig moment van die gerichtheid bewust geworden en heeft zich gerealiseerd dat zijn gerichtheid in zijn omgeving of land van herkomst niet geaccepteerd wordt. Hij moet daarom kunnen verklaren over het moment waarop of de periode waarin hij zich bewust is geworden van zijn seksuele gerichtheid, wat deze seksuele gerichtheid voor hem heeft betekend en welke invloed dit heeft gehad voor de manier waarop hij uiting heeft gegeven aan zijn seksuele gerichtheid. Dit alles bezien tegen de achtergrond van de omgeving waaruit hij afkomstig is.

5.3 Uit deze uitspraak volgt dat verweerder terecht veel waarde hecht aan de verklaringen van een vreemdeling over zijn eigen ervaringen. Verweerder dient blijkens de

² Werkinstructie 2015/9, paragraaf 2.1.

uitspraak die verklaringen echter ook te bezien in het licht van het overgelegd bewijsmateriaal. In de voorliggende zaak heeft eiser gewezen op een uitdraai van Whatsapp-berichten tussen eiser en [redacted] over de periode van 3 mei 2017 tot en met 12 september 2017, foto's van eiser en [redacted], diverse verklaringen van familie en vrienden, een relatieverklaring tussen eiser en [redacted], een kostenoverzicht ten behoeve van samenwoning tussen eiser en [redacted] en een brief van [redacted] van LGBT Asylum Support van 11 september 2017. In het voornemen en bestreden besluit is gesteld dat deze stukken niet objectief zijn en niets zeggen over de oprechtheid en aannemelijkheid ten aanzien van de gestelde homoseksuele gerichtheid. De rechtbank oordeelt anders. Hoewel niet vanzelfsprekend doorslaggevende betekenis hoeft te worden gegeven aan voornoemde stukken, zoals eiser lijkt te betogen, laat dit naar het oordeel van de rechtbank onverlet dat verweerder gemotiveerd uiteen dient te zetten op grond waarvan deze stukken niet kunnen bijdragen aan de geloofwaardigheid van eisers asielaas. Het standpunt van verweerder dat niet alle stukken van een volgens verweerder objectieve bron afkomstig zouden zijn, betekent naar het oordeel van de rechtbank niet dat daar dus geen bewijskracht aan kan toekomen. Daarnaast is de rechtbank van oordeel dat de door eiser overgelegde stukken ten aanzien van de gestelde relatie met [redacted] als ondersteunend bewijs kunnen dienen om aannemelijk te maken dat eiser een homoseksuele gerichtheid heeft. Als verweerder desondanks twijfelt of daadwerkelijk sprake is van een affectieve relatie dan beschikt hij over de middelen om dat te onderzoeken, bijvoorbeeld door de betrokkenen te horen. Juist omdat een relatie of het hebben van contacten een objectieve manier is om de gerichtheid te onderbouwen, had het op de weg van verweerder gelegen om daarnaar voor het nemen van het besluit onderzoek te doen. Nu verweerder dit heeft nagelaten, heeft hij gehandeld in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en is het besluit tevens ondeugdelijk gemotiveerd en daarmee in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Het beroep is gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

5.4 De rechtbank ziet nu nog nader onderzoek moet worden gedaan geen aanleiding om het geschil finaal te beslechten. Niet uit te sluiten valt dat dit nadere onderzoek enige tijd zal vergen. De rechtbank stelt voor het nieuw te nemen besluit daarom een termijn van tien weken.

6. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 990,-- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 495,--, en een wegingsfactor 1). Indien aan eiser een toevoeging is verleend, moet verweerder de proceskostenvergoeding betalen aan de rechtsbijstandsverlener.

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen 10 weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 990,-- (zegge: negenhonderdnegentig euro).

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.K. Mireku, rechter, in aanwezigheid van mr. S.N. de Jager, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 1 november 2017.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

- 1 NOV 2017

Conc.: SJ
D:
VK

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

